

OBRAZOVANJE

„Učiš dok si živ“! Često se pitamo zašto ljudi to govore, često to čujemo od naših djedova i baka. Niko se nije naučen rodio, pa nismo ni mi. Imam 16 godina, srednja sam škola, prvi razred. Školska godina bi nam prošla tako što bi sjedili u klupama i učili. Svi mi mislimo jedno vrijeme da je to čista besmisao. Ali nije, gledamo u profesore zbunjenih lica, a profesori sa strpljenjem tumače zadanu nastavnu jedinku taj dan. Često smo fizički prisutni, ali ne i psihički. To je loše za nas. Ove sedmice od naše profesorice dobili smo zadatak da našim riječima kažemo „šta je to obrazovanje“. Pa evo pokušati ću i ja reći, šta sam naučila kroz svoje školovanje o obrazovanju.

Svi smo mi bili bebe. Nismo znali ništa. Kako rastemo i razvijamo se svaki dan učimo nešto novo. Pa tako dođe vrijeme da se krene u prvi razred. Vesela djeca, željna znanja i željna igre i upoznavanja novih drugara. Prva faza je uvijek pismenost odnosno slova i brojevi. Učimo sabirati, množiti, dijeliti i oduzimati. Kasnije dolaze jezici, odnosno dolazi prvo engleski jezik. Kroz igru i zabavu lako se uči pa nam prođe vrijeme dok si pucnuo prstima. Kasnije u šestom razredu, dolazi njemački. Pa se pitamo, zašto mi to učimo?. Lagan je odgovor kroz učenje jezika razvijamo svoj um i vježbamo pamćenje a i niko od nas ne zna svoju sudbinu pa se može „sutra“ preseliti u drugu državu gdje se ti jezici govore. Tako malo po malo prođu i 4 godine na kraju si devetog razreda. Idemo na ekskurziju, često se biraju destinacije poput Albanije. A za to nam je potreban engleski jezik. Još jedan razlog da ga učimo i usavršavamo. Obrazovanjem postajemo umno zrelije osobe. Nismo samo obična djeca koja nemaju pojma o ničemu i kojima je glava stalno u oblacima. Mic po mic i eto nas srednja škola. Momci i djevojke, budućnost naše države. Prvo na koga se ugledamo to su četvrti razredi. Svi bi mi željeli odmah da smo na njihovom mjestu ali nismo. Ove godine mi ispraćamo četvrti razred gimnazije i ekonomske. Divne osobe i naše buduće kolege. Želim im puno sreće i obrazovanja, da se naš grad ponosi njihovim imenima, i ne samo grad nego i država Bosna i Hercegovina. A najviše da se ponosi naša srednja škola. Zato što ispraća još jednu generaciju u nizu, kao što će i nas.

„Učenje nije produkt nastavničkog predavanja, učenje je produkt aktivnosti onih kojih uče“!

Poenta je cijele priče. Obrazovanje nije samo knjiga od 200 stranica nego i iskustvo što ga stičemo iz dana u dan. Bitna je i praksa. Kao i razumijevanje. Tako gimnazija nije samo neka škola koja svojim učenicima nameće knjige i definicije. Gimnazija služi i za mentalno obrazovanje. Uči nas da damo validne odgovore i odgovore na zadana pitanja. Da razgovaramo o temama i da prezentiramo svoje ideje. Lična iskustva su najbolja škola, ali je školarina mnogo skupa. Svašta nas čeka u životu, na to moramo biti spremni. Moramo misliti na to šta ćemo poslije srednje škole. Koji fakultet upisati, koji posao naći. Hoćemo li naći posao u struci ili ne. Pa rano je još da o tome mislim. Zašto? Tek sam prvi razred, mišljena i interesovanja mjenjaju se svako dan. Sada imam želju upisati historiju. Volim priče o Grčkoj, Mezopotamiji itd. Ali sa druge strane volim i informatiku. Računari, roboti, programiranje. Nije svaki učenik isti i ne voli iste predmete, to se i po našim ocjenama vidi jako dobro. Može je najbolje opet profesor postati. Većina kaže od toga nema ništa, a ja to gledam ovako. Zvanje profesora jeste bitno, ali je bitnije da preneseš učenicima znanje i iskustvo. Da im date i usadite radnu naviku. To naši profesori rade ali to je za naše dobro jednoga dana. I hvala im na tome.

I za kraj imam da kažem , obrazovanje je bitno jer „Jaki umovi diskutuju o idejama, srednji umovi diskutuju o događajima, a slabi umovi o ljudima“ .

Pejak Amna

Srednja škola Stolac

